



DZIENNIK URZĘDOWY WOJEWÓDZTWA ŚLĄSKIEGO

Katowice, dnia 11 października 2016 r.

Poz. 5195

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE NR IFIII.4131.1.109.2016 WOJEWODY ŚLĄSKIEGO

z dnia 5 października 2016 r.

Na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (tekst jednolity Dz. U. z 2016 r., poz. 446) w związku z art. 28 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (tekst jednolity Dz. U. z 2016r., poz. 778)

stwierdzam nieważność

uchwały Nr **XXI/496/2016** Rady Miejskiej Mikołowa z dnia 30 sierpnia 2016 r. w *sprawie zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Miasta Mikołowa – Paniowy przy ul. Przelotowej*, w części określonej :

- w § 9 ust. 1 pkt 2;

- na rysunku planu, stanowiącym załącznik nr 1 do uchwały Nr XXI/496/2016w zakresie oznaczenia „obszary w których obowiązują ograniczenia zabudowy i zagospodarowania terenów”.

Uzasadnienie

W dniu 30 sierpnia 2016 r. Rada Miejska Mikołowa podjęła uchwałę Nr **XXI/496/2016** *sprawie zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Miasta Mikołowa – Paniowy przy ul. Przelotowej*. Stosownie do przepisu art. 20 ust. 2 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (zwanej dalej ustawą o planowaniu) w dniu 09 września 2016 r. Burmistrz Mikołowa przekazał organowi nadzoru wymienioną na wstępie uchwałę w celu zbadania jej zgodności z przepisami prawa oraz dokumentację prac planistycznych odzwierciedlającą przebieg postępowania w sprawie uchwalenia miejscowego planu.

W dniu 15 września 2016 r. organ nadzoru wszczął postępowanie nadzorcze oraz poinformował Radę Miejską Mikołowa o możliwości złożenia wyjaśnień.

Pismem z dnia 21 września 2016 r. Burmistrz Mikołowa złożył wyjaśnienia odnoszące się do wskazanych w zawiadomieniu nieprawidłowości oraz uzupełnił dokumentację prac planistycznych.

W toku badania legalności przedmiotowej uchwały organ nadzoru stwierdził, że została ona podjęta z istotnym naruszeniem art. 15 ust. 2 pkt 9 oraz pkt 11 ustawy o planowaniu w związku z § 4 pkt 10 rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 26 sierpnia 2003 r. w sprawie wymaganego zakresu projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego (Dz. U. Nr 164, poz. 1587; zwanego dalej rozporządzeniem).

Rada Miejska Mikołowa w badanej uchwale, w § 9 ust. 1 pkt 2 ustaliła, w zakresie szczególnych warunków zagospodarowania terenów oraz ograniczeń w ich użytkowaniu, „*oznaczony symbolem na rysunku obszar możliwego ponadnormatywnego oddziaływania istniejących linii elektroenergetycznych WN 110kV o szerokości 15 m na każdą stronę od osi przewodu, w którym obowiązują ograniczenia zabudowy i zagospodarowania terenu, przy czym ustalenie to obowiązuje do czasu skablowania tych linii*”. Obszar ten został wyznaczony na rysunku. Znajduje się on na terenie oznaczonym symbolem 2UP, na którym (zgodnie

z § 14 ust. 1 uchwały) przewidziano możliwość lokalizacji: obiektów budowlanych służących produkcji, składowaniu i magazynowaniu; budynków handlowych o powierzchni sprzedaży nie większej niż 2000 m², związanych z prowadzoną działalnością produkcyjną; budynków usługowych; miejsc do parkowania oraz placów przeładunkowych; wiat. Wyznaczony obszar „możliwego ponadnormatywnego oddziaływania” istniejących linii 110kV stanowi znaczną część terenu oznaczonego symbolem 2PU i przebiega przez jego środek, niewątpliwie determinując możliwe zagospodarowanie tego terenu. Natomiast w ustaleniach § 14 nie wskazano żadnych dodatkowych wymagań wynikających z ustalenia na tym terenie obszaru oddziaływania linii 110 kV.

Art.15. ust. 2 pkt 9 ustawy o planowaniu stanowi, że w planie miejscowym określa się obowiązkowo „szczególne warunki zagospodarowania terenów oraz ograniczenia w ich użytkowaniu, w tym zakaz zabudowy”. Natomiast art. 15 ust. 2 pkt 11 ustawy o planowaniu wymaga aby w planie miejscowym obowiązkowo określono sposób i termin tymczasowego zagospodarowania, urządzenia i użytkowania terenów. Dodatkowo § 4 pkt 10 rozporządzenia precyzuje wymogi dotyczące stosowania standardów przy zapisywaniu ustaleń projektu tekstu planu miejscowego, stanowiąc, że „ustalenia dotyczące sposobów i terminów tymczasowego zagospodarowania, urządzenia i użytkowania terenów powinny zawierać nakazy, zakazy, dopuszczenia i ograniczenia w zagospodarowaniu terenów, w tym określenie terminu, do którego tymczasowe zagospodarowanie, urządzenie i użytkowanie terenu może być wykonywane”.

Tymczasem Rada Miejska Mikołowa ustaliła (w tekście uchwały oraz na rysunku planu) „obszar możliwego ponadnormatywnego oddziaływania” istniejących linii WN 110kV bez jednoczesnego sprecyzowania jakie „ograniczenia zabudowy i zagospodarowania terenu” na tym obszarze obowiązują. Zapis taki powoduje, że nie jest możliwe spełnienie normy prawnej zawartej w § 9 ust. 1 pkt 2 badanej uchwały. Nie wiadomo bowiem czy „obszar oddziaływania” ma być całkowicie wyłączony z zabudowy i zagospodarowania i czy np. mogą być zlokalizowane tam miejsca parkingowe. Tym samym badana uchwała nie wypełnia obowiązku ustawowego zawartego w art. 15 ust. 2 pkt 9 ustawy o planowaniu.

Kolejną niejasnością wynikającą z zapisu art. 9 ust. 1 pkt 2 uchwały jest kwestia określenia czasu obowiązywania tego ustalenia. Sformułowanie „ustalenie to obowiązuje do czasu skablowania tych linii” sugeruje możliwość tymczasowego zagospodarowania, urządzenia i użytkowania tego terenu. Jednak w § 12 uchwałodawca wprowadził zakaz „tymczasowego zagospodarowania, urządzenia i użytkowania terenów”. Zatem zapisy § 9 i § 12 pozostają w sprzeczności i wzajemnie się wykluczają. Ponadto określenie „do czasu skablowania” nie wypełnia wymogu określenia terminu do którego tymczasowe zagospodarowanie, urządzenie i użytkowanie terenu może być wykonywalne. Powyższe narusza art. 15 ust 2 pkt 11 ustawy o planowaniu oraz § 4 pkt 10 rozporządzenia.

Zgodnie z § 25 w związku z § 143 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 czerwca 2002 r. w sprawie "Zasad techniki prawodawczej"(tekst jednolity Dz. U. z 2016 poz. 283) normy stanowione przez uchwałodawcę powinny być sformułowane w sposób jasny, precyzyjny i jednoznaczny. Taki wymóg stawiany jest w szczególności aktom prawa miejscowego, jako że stanowią prawo powszechnie obowiązujące na terenie działania organów, które je ustanowiły. Analizując zapisy badanej uchwały nasuwają się bardzo znaczące wątpliwości interpretacyjne dotyczące jej ustaleń. Z jednej strony uchwałodawca ustalił w „obszarze oddziaływania” ograniczenia w zabudowie i zagospodarowaniu, z drugiej pozostawił swobodę interpretacji w jaki sposób ma być ta norma realizowana. Sformułowanie w ten sposób ustaleń planu stwarza stan niepewności co do ostatecznego zagospodarowania terenu objętego „obszarem oddziaływania”. Brak jednoznacznego określenia ograniczeń w zabudowie i zagospodarowania tego obszaru wpływa także na tereny bezpośrednio z nim sąsiadujące, gdyż ich właściciel nie będzie wiedział jakie zagospodarowanie może zostać zrealizowane na tym obszarze. Zatem w ten sposób sformułowanych zapisów planu nie można uznać za dopuszczalne. „Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego jako akt prawa miejscowego, stanowiący o ograniczeniach w sposobie wykonywania prawa własności, winien stanowić o tym w sposób czytelny i budzący jak najmniej wątpliwości interpretacyjnych. Jeżeli tego nie czyni, budząc wątpliwości zasadniczej natury co do przeznaczenia terenu, to rzeczywiście może stanowić zagrożenie dla standardów demokratycznego państwa, powielając wątpliwości na etapie rozstrzygnięć indywidualnych”. (patrz: II SA/Wr 277/13; II OSK 1854/08).

Ograniczenia w zabudowie związane z istniejącymi liniami elektroenergetycznymi wynikają z warunków technicznych. Skoro Rada Miejska nie wprowadziła dodatkowych ograniczeń, a jedynie wyznaczyła „obszar możliwego ponadnormatywnego oddziaływania” uznać należy, że takich ograniczeń wprowadzić

nie zamierzała, a zatem możliwe jest stwierdzenie nieważności uchwały w części, pozostałe przepisy mogą bowiem funkcjonować w obrocie prawnym

W myśl art. 85 i 86 ustawy o samorządzie gminnym wojewoda sprawuje nadzór nad działalnością gminną na podstawie kryterium zgodności z prawem. Na podstawie art. 91 wskazanej ustawy uchwała gminy, która jest sprzeczna z prawem jest nieważna. O nieważności uchwały w całości lub w części orzeka organ nadzoru w drodze rozstrzygnięcia nadzorczego. Zgodnie bowiem z art. 28 ustawy istotne naruszenie zasad sporządzania studium lub planu miejscowego powoduje nieważność uchwały rady gminy w całości lub w części. O zakresie rozstrzygnięcia decyduje natomiast fakt, czy stwierdzone naruszenie prawa będzie miało wpływ na całą uchwałę, czy będzie dotyczyło jedynie pojedynczych przepisów niezgodnych z aktami prawa hierarchicznie wyższymi, które to jednak naruszenia nie będą rzutować na całą uchwałę. W przedmiotowej sprawie, wskazane naruszenia zasad sporządzania planu, dawało organowi nadzoru podstawy do stwierdzenia nieważności w części uchwały Nr **XXI/496/2016** *w sprawie zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Miasta Mikołowa – Paniowy przy ul. Przelotowej.*

Od niniejszego rozstrzygnięcia przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach za pośrednictwem organu nadzoru – Wojewody Śląskiego w terminie 30 dni od jego doręczenia.

z up. WOJEWODY ŚLĄSKIEGO
Dyrektor Wydziału Infrastruktury

Bożena Goldamer - Kapala

Otrzymują:

- 1) Rada Miejska Mikołowa
- 2) a/a.